

ושנית מלהפכותו, וטען מונה בימי חנוך
עצרת, מעל מרומת הרכבתה נשבע טולוֹן
ברבן ננדח נא לכל עמי אמריקה. הלא
זה אמר קוליני באחד טנאותיו: «חבה
ונרבה אמהה ונרבבש אם גאנזבוֹן»

הקידורס אשר בהאכנה היה כתען
צווה שהוון נרטא, כי בעקב החלטת
גאה גם התפתחות עצומה של התעשייה
ונרכאות אמריקה הדורית ובעלי התעשייה
הו אומרים לפרק טליתם את האפיקי
יוספות של איילו הנסף מארצות-הבריות
ההנמיה האלה ניונוח מהשפעת הרוחנית
של סדר וסדרו להן צרפת. כניהם
של מדינות אמריקה הדורית והmericות
לחבר הלאומים אינה אלא מעין נסיוון
לפיריקת האפיקיוסות הכלליות הוו.
משמעותם כך בא היסטרא: הבר-לאומים
בל-אמריקאי ובבל-בר ל证实 את השפעת
הבריות לארכות-הבריות.

מה שלא יהיה סיום של עיריה בזאת, אחת ידענו, כי הוא אינה עשויה לשמש את היהסיט שבן מדיניות אטראיקת לאםכם ריש בה תשומת דווייסריה מלעילא ומשמעותו הטעיה לחיאבון ולהכעס. אולם אין להניח, כי אטילו במקצת התירטיה והוא לא נתנו אליו קום מפרצופט המעורר כל שד ויחסם כהויהם, כשדברו כי אל ועדיין הוא צריך לכוון בארכוח של חבר הלאומנים, נודעה ושיננתין גרטון כטפורש שאינה נוחה לנוכח הנסיבות איזורחים בשליה שבותה, וכשעלתה הצעה הדורשת, כי הודעות אשר עמדו לעשות את עבדחן לאחר הפתיחה החניתה תהא טלאכתן נלווה ובלא התר פנים, למען יגלה פעניי כל המשא וסתן בשאלת הרהערבות היה ברור, למדי, כי בועידה ישנו גרעין אופוזיציוני חזק — ביחס ארגנטינה וצילה — אשר טרם נῆה בידי הדיפלומטה של בעלי הרולארט ועודנו מסרב להזות עושהדרזונה של חבורתא הניו-יורקית. אולם האם תעטוד רוחם להעלות את שאלה ניקרנואה, או בחלהם אימת קוליני לשים מחסום לפיהם?

— אַדְגָנֶתִיגָה, מְכַסֵּיקָה, נִקְרָנוֹאָה וְעַוד —
חֲוֹלָכִים וּמְטַשְׁטַשִּים יִמְלִיכָה בְּחִידָות וַיְשַׁבֵּן
הַצּוֹרָךְ רֹקֵא מַעַל בִּיטָה-הַכְּחֵשׁ בְּהַאֲבָנָה
לְרֹבֵר גְּרוּפָות וּגְזַרְוֹת.

וכדאי לעטוף על הילנולים אשר עברו על הטוסר הוא הקורי. קונגרס כל-אמריקאי עד היזתו כל' תרמיה בידי יצר האימפריאליים של איל'י הנספ' שבארצות הברית. לירטו בהחלטה של ארצות הברית בשנת 1823 שכאה לאסור על חוטאת-שלטון של סדרנות אירופת הארץ אמריקה. חוספת שלטון זו עטדה אז לשטן להתחזותה של התעשייה הצערית אשר לארצות הברית. לשם כך הוחלט הקונגרס של ארצות הברית - בשנת 1886 - לנשס ויעידת כל-אמריקאית אישר נחאספה בשנת הבאה. ראשיהם-讲话 של ארצות הברית בועידה זו התוכנו לכריחת הווי מכם עם כל הפסינות בדורותה ובטרכotta של אמריקה, כדי להבריח את אירופה ולכבות את כל השוקים. אולם במרוצת הימים בא תחת הון התעשייתי של ארצות הברית שלטונו של הון הבנקאי שלחן. ואם נאבה לנקיות בידנו דוגמת מה לשם הערכתי-כובתו של הון הווי די לארה, כי מהונם של איל'י הנספ' בארכות הארץ היו בשנת 1924 טושקים 1900 מיליון דולר באירופה, 690 מיליון באוסטרליה ואסיה, 4040 מיליון באמריקה הלטינית, ו-2460 מיליון בקנדה וניו-זילנד ועוד. כריסטיאנויות הנדלות אשר באmericה הדורות נשאה עוד עטחה בעזה לתון האנגל'י והצרפתי אולם בשנות ה-20 של המאה השכilio ארצות הברית קיבל חסותה חמרי הסתמכתה וצרבי המון את נירות הערך הצרפתיים והאנגלים אשר באmericה. הטספרים והאנגליים נזקקם לעיל מוכחים בעיל, עד כמה הנקובים לעיל מוכחים בעיל, אמריקה הלטינית נפתחה לאימפריאליים של ארצות הברית שהם נתנים פירוש. נאותי לבנים בהאכנה, מעבר מוה, במשי החולין יושבים נשלחים ניסות לנירגואה מטה סתר למדגאים אשר

פיז' אמריקאית

לצים השכilio הדרים שלא לנעת בשאר לות הסובכות האלה ופסחו עליהן ברוחם טות לשונם, כי הלא עינם נשואה לטרוטי האידיאלים של אהוה, משפט צדק ומיל שרים וממה להם כי ירדו לעתק'הבהא. ובאמת, היה זה מעשה אפנאות רב, אם קוליני ידע שלא מה עלות אפילו באות קליפה את קעה הנוך של כבוש פאנאטמה, ההתקע עטרות בניקרנואה, שעבודה של פרו הנאנקתו תחת עול'הארדנויות, הדיקטטורה בונואלה, האפריקניוצה של בוליביה, הקוליניוצה בחונדורס וכיו' וכיוצא באלה, ואם נכח וכרם, הרי היה הלשון כדברת נגזה-נכוה בתיחורין והכדרות, כי כל הדרימות המכונסות בזה וכוחן שווה בהתחלת והתרנית הקטנות בנדויות, זכות אחת וסמכות אחת להן כלטשות האדריות ביוהר ולא נתקרכה דעתו, עד שהבהיל מכך את כריסטוף קולומבו למשמש לו תומכת-ארנטונציה.

ועחה שחקה לו לקוליני שעה מוצלח: פערת היחסים המתחים שבין ארצות הברית ונין מכסיקה שכנה לשעה קלה, הציר החדש של ארצות הברית, טוריו – אגב: שותף לבנק האזר שמלון לאמור: עוזה הרבה של אילוי הכסף בניו-יורק – העלייה להשכין. שלום בין המדינות, בהבטחו לעשות לטען מכסיקה, כי תשיג את המלווה הנדרה לה ובהתירו את חופש המסתור למסיקת השכנתה שלום זו נתעשרה גם בשני מחותדראה הדורות: טוילו של טורי עם נשיית מכסיקה קאלס ברכבת והמולת התרועה הרובה שלגבוד בואו של המעווף לינדרגן, המשמש עתה גם הוא אטען דיסלומטי בידי קוליני, בא כוח מכסיקה נשלחו לועידה אשר בהאי באנא אגב מתן הדראה, שלא יעשן בה דבר העולע לעבור במשחו את היחסים המשובחים שבין מכסיקה ובין ארצות-הברית, נצא איפוא, כי שריה-הודאים את אמריקה הלשונית ננד המרות הוואשינגטונאה, הוא העלייה לנקוט את לבנה להיוות שטן-טשחה לנגלי הפליטיקה שלו ושל חבריו לכיס. ומה תרבות שבחתם של אילוי הכסף, אם בנאומי הטעמאות לא ההגנה אPsiלו נעה מה קלה שתהה בה שטניות שנשמנית של אוצרת נשבחות: כמוש טקסם, מכסיקה הדרשה, אריזונה, פאנאטת והפליטיניס, הרי סנו דוטינגו, פאנאטת והפליטיניס, הרי לשמע מטעמות שכאלה יזוק אף יאטץ הלב להזכיר כלל בושת פנים: كانوا לכאן לכנן את חבר הלאומים האפריקאים ותהי ראשית מעשינו ליבור הארץ בראש אסלאם טסלה הברול אשר תלך מקודחון עד ריו גראנדה, ובשאת קוליני את דרכו יודע הוא, כי מטהודרי עומי דים מוכנים לשורתו כל אלה מרכיבי הדרינה שכאמריקה הדורות, אשר נקנו להירם עבדים נרצעים לאילוי המטמון אשר בניו-יורק ודוקא אלה המשוחדים היו הפעם מעוניינים להנביר את סיל'הוב, כי בכתה, טריניטים-

באמצע החודש היה המכונסה באגאנינה היושבת על האי קובה הידועה כל-האמריקאית הששית בטעמם כארוכה של עשרים מדינה אחת, כטובן, וולת קנדא וגיא-פונדלנד. בכיו' זהה, אשר נמחה בחנויות מוסלנת ובתרועה קולנית נדולה, נוכת נס קוליני, נשיא ארצות הברית עצמו, והוא בא בלויית רבי-המדינה כמו קילון ווילבר, יוז ואחרים, לא פחות מס' 88 נפש. העובדה, שנשיא ארצות הברית ראה להפוך את המנהג שהיה נקיון בירדי קודמו, שלא לצאת תחתומי הדרינה – אשר הפך אותו וילסן בלבד – יצאת לטרם על התשיבות המרכבת אשר קברניטי הפליטיקה של ארצות הברית דואים בכיו' זהה, וקוליני השמיעו מצד'ו, נשיא קובה, וקוליני, שפעו עתרת-ביבים נטלאים על הרנסחר האחוה הנדולה אשר למחיצת הטערכות של כדור-הארץ, יהשי צדק בין המדינות של אמריקה הלטינית ואטריקה האנגלית סכמת ורדיפת מישרים וכל הנ' טלי טליתא. אין צורך לומר כי הטליות הפלו וכן לסערה של טחאות כסים ו-4000 הטלים של הנאים נישאו על חותי הרדיו והטלגרף לכל קצות-היבול. הצעה קלה בתרכובת היחסים המטמי שית שבין ארצות הברית ובין אמריקה המרכות והדרומיות דיה כדי להעמידנו על ההוכחה הברורית, שאין היכינום הזה אלא כסות פוליטיקה האיספרואיליסטית של ארצות הברית והטליות לא באו אלא להפות על מעשי הרבי והשבוד הנעים אמריקה הלטינית. המציג הפלוי לישו הוא נושא על נושא חמרי-גפן: הרי דבריו השלום של קוליני אינם עשויים להשתיק את הגועה העולה טנקרנאות אשר על אדמתה העטירו את רג'נס ניסות-קוליני. והרי פאנאטת עומרה וטור ענת: בשלמה הורשה לא-ארצות הברית הסתר בתעליה אשר בתחום? כמה מדרגות עומרות וטעלות לשם בירור ובדיקה את השאלה: וכות התערבות – והצבעת הכלל זה – אשר לא-ארצות הברית בעניינו הפנימיים – מנין? ואם הריפובליקה של האיטי באה עם הצעה מרכבת קצת הדרישה את מטרת על' שבונת היטיל שטנית אותה עומרת על' שבונת הצעה של ארגנטינה והוא אוסרת כל הערבות של מדינה אחת בשאלותיה הפנימיות והחיצונית של מדינות של מדינה אחרת, ומאר הרוחיקה לכת הצעה של הריפובליקה דטנגו האוסרת על התערבות חכלה אסור וטכל הבחן וained מוצאתה יותר לפנ' שכונת אPsiלו אם המדינתי באה לפני שונת ומכרות: אנא, הוילוי בחדך ובואי בנהלי לחשיט סדרים ברוחם מדינתי, ועוד שאלה סבוכה אחת עומרת בעניינה: חובה הכרונות בתת-גע סכסוכים בין מדינה אמריקאית אחת לחברתה, ארצות הברית נוחה להן הובגה הוא, אם הסכ"סוק-אכזין בין לאוטי לו וידוע לטרע שהוא ניתן להתיישב בדרך בזאת, ואילו ארגנטינה אינה סוברת כך.